

Från stjärnjournalist till våldtäktsman över en natt

En kvalitativ textanalys av porträtteringen och rollbeskrivningen av Fredrik Virtanen i pressen innan, under och efter metoo-hösten år 2017

LUNDS
UNIVERSITET

Lunds Universitet: Institutionen för kommunikation och medier. Medie- och kommunikationsvetenskap MKVA04 Höstterminen 2020

Författare: Johanna Frank **Handledare:** Emil Stjernholm **Examinator:** Tobias Linné

Sammanfattning

Under metoo-hösten år 2017 publicerade pressen namn på flera kända män som blivit anklagade för olika typer av sexualbrott. En av dessa män var stjärnjournalisten Fredrik Virtanen som från en dag till en annan pekades ut som våldtäktsman i Sveriges största tidningar. Pressen publicerade namn och detaljer om anklagelserna, trots att anklagelserna grundades på bristfällig bevisning. Hur kunde detta ske? Syftet med denna uppsats är studera hur medielogiken och medieetiken utvecklats från år 2005 till slutet av år 2020 genom en fallstudie av Fredrik Virtanen.

Åren har delats upp i tidsperioder som hänvisar till tiden innan, under och efter metoo-hösten år 2017. För att få en så representativ bild av porträtteringen som möjligt har artiklar från de fyra största rikstäckande tidningarna i Sverige valts ut (Aftonbladet, Expressen, Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter).

Jag har använt mig av en kvalitativ textanalys och bland annat teorin om framing för att studera de utvalda artiklarna. Dessutom har jag till skillnad mot tidigare forskning analyserat artiklarna med hjälp av Orrin. E Klapps teori om sociala roller. Utifrån analysen kan jag se en skillnad mellan hur de olika tidningarna rapporterar om Virtanen-fallet och med vilka sociala roller han beskrivs. Olika delar kan bero på tidningarnas relation till Virtanen. Aftonbladet var hans tidigare arbetsgivare och det kan vara därför de porträtterade honom på ett mer fördelaktigt sätt jämfört med de andra tidningarna. Resultatet av analysen visar att rollbeskrivningen av Virtanen i pressen förändras beroende på vad som passar tidningarnas behov och samhällets intresse bäst.

Jag har också identifierat en stor förändring i porträtteringen och rollbeskrivningen av Virtanen mellan de tre tidsperioderna. I den första perioden som studeras, porträtteras han som klumpig och opålitlig. Detta förändras i samband med metoo då han anklagas för sexövergrepp och beskrivs som maktmissbrukare. I den sista perioden går det att utläsa en mindre sensationslysten bild av Virtanen, vilket kan tolkas som att det skett ett ökad medvetenhet kring medielogik och vikten av medieetik i pressen. Skulle en liknande uthängning kunna ske igen? Det är möjligt, men troligen inte i samma utsträckning eftersom jag med hjälp av fallstudien har kunnat se att medieetiken förändrats.

Nyckelord: metoo, pressen, Fredrik Virtanen, medielogik, sexualbrott, media

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.2 Syfte	5
1.3. Frågeställningar	5
2. Bakgrund	5
2.1. Vem var Fredrik Virtanen innan metoo?	5
3. Tidigare forskning	6
3.1. Brott som mediaspektakel	6
3.2. Kändisskap och brott	7
3.3. Uthängd i pressen	8
4. Teorier	9
4.1. Framing	9
4.2. Balansgången mellan medielogik och medieetik	10
4.3. Hjältar, skurkar och dårar	12
4.3.1. Hjärten	13
4.3.2. Skurken	13
4.3.3. Dären	13
5. Studiens genomförande	14
5.1. Material och urval	14
5.2. Kvalitativ textanalys	15
5.3. Begränsningar och tillförlitlighet	15
6. Hur såg porträtteringen av Fredrik Virtanen ut i pressen?	16
6.1. Period 1: juni 2005 - augusti 2017	16
6.2. Period 2: oktober 2017 - december 2017	19
6.3. Period 3: januari 2018 - slutet av 2020	29
7. Diskussion och slutsats	37
8. Referenser	40
8.1. Litteratur	40
8.2. Elektroniska källor	42
8.3. Källmaterial	42

1. Inledning

Den femte oktober år 2017 publicerades en artikel i The New York Times med anklagelser om en mängd sexuella övergrepp och våldtäkter mot Hollywood-producenten Harvey Weinstein (The New York Times, 05/10/2017). Händelsen blev startskottet för metoo-rörelsen som uppmärksammades över hela världen. Några dagar senare uppmanade skådespelaren Alyssa Milano människor som fallit offer för sexuella övergrepp att använda hashtagen #MeToo. Inom ett dygn hade rörelsen spridits och hashtagen hade använts av miljontals människor världen över (Fileborn & Loney-Howes, 2019:2).

Under metoo-rörelsen år 2017 publicerades namn på personer anklagade för olika typer av sexualbrott i högre utsträckning än både tidigare och senare i modern tid. Tidningarna såg förbi medieetiken och influerade varandra till att publicera namn och detaljer om flera offentliga personer som stod anklagade för sexuella trakasserier av olika grad. Ett särskilt framträdande och omdiskuterat fall i Sverige är porträtteringen av Aftonbladetprofilen Fredrik Virtanen. Hans namn publicerades i större utsträckning än någon annan svensk under metoo-rörelsen. Detta gjordes trots att bevisningen för anklagelserna var bristfällig.

Även om det kan hävdas att mediernas roll i samhället är att granska, avslöja, kritisera och komma med intressant information bör de även vara medvetna om sin enorma genomslagskraft. Utgivarna, redaktörerna och journalisterna måste ständigt överväga vad som är nödvändigt eller etiskt fel att publicera i förhållande till de lagar och etiska regler som finns i Sverige (von Krogh, 2020:66). Således har pressen ett stort ansvar för hur och vad de rapporterar. Medieetiken finns där för att skydda människors integritet och för att inte någon ska komma till skada som resultat av publicering i media (Ljuslinder, 2012:48).

Det som skiljde publiceringarna hösten år 2017 från tidigare år var svartmålningen av de anklagade personerna. De kritiserades inte bara för sina handlingar utan misskrediterades även på ett personligt plan (von Krogh, 2020:67). I efterhand har mediernas hantering av metoo-hösten diskuterats och fått mycket kritik för att de styrts för mycket av medielogik. Namnpubliceringarna kom att påverka de anklagades liv för alltid, dessutom äventyrades samhällets förtroendet för media (Rosenvinge, 2020:17).

1.2 Syfte

Syftet med uppsatsen är att undersöka hur medielogiken (Och medieetik) förändrades i de fyra största tidningarna i Sverige – Aftonbladet, Expressen, Svenska Dagbladet (SvD) och Dagens Nyheter (DN), mellan åren 2005 och 2020. Tidsperioden har valts för att de omfattar åren innan, under och efter metoo-hösten år 2017. Genom att applicera en teori om tre sociala roller på porträtteringen av Virtanen vill jag få ett nytt perspektiv på hur medielogik och medieetik förändrades under perioden.

1.3. Frågeställningar

För att uppnå syftet kommer följande frågeställningar att besvaras:

- Vad säger pressens porträttering av Virtanen om medielogiken och medieetikens förändring under perioden?
 - Vilka sociala roller tilldelas Virtanen i tidningarna innan, under och efter metoo-hösten?
 - Hur frammas Virtanen i tidningarna innan, under och efter metoo-hösten?
- Hur skiljer sig porträtteringen av Virtanen mellan de fyra tidningarna?

2. Bakgrund

2.1. Vem var Fredrik Virtanen innan metoo?

Fredrik Virtanen är en svensk journalist, kolumnist och programledare som figurerat i media sedan mitten av 1990-talet då han började arbeta som nöjesskribent och krönikör på Aftonbladet (DN, 04/09/2008). I samband med metoo offentliggjordes sexbrottsanklagelser mot Virtanen av medieprofilen Cissi Wallin. Wallins uttalanden rörde sig om en våldtäkt från år 2006 som hon anmälde år 2011. Hösten år 2012 lades förundersökningen mot Virtanen ner och han friades från alla anklagelser (SVT, 30/05/2018). I samband med metoo publicerade pressen nya uttalanden och vittnesmål från kvinnor som också hävdade att de blivit utsatta för Virtanen. Detta gjorde att han senare avskedades som kolumnist på Aftonbladets ledarsida efter 23 års anställning (SVT,

09/12/2019). Inom loppet av några dagar hade stjärnjournalisten Fredrik Virtanens liv förändrats för alltid.

Under sommaren år 2018 beslutade Pressens Opinionsnämnd att klandra Aftonbladet, Expressen, SvD och DN och flera andra tidningar för hur de skrivit om bland annat Virtanen under metoo-hösten (von Krogh, 2020:40). Virtanen anmälde senare Wallin för grovt förtal, en tvist som han vann december år 2019. Båda parterna har överklagat domen (SVT, 9/12/2019).

3. Tidigare forskning

3.1. Brott som mediaspektakel

Ester Pollack, professor i journalistik, skriver i en antologi med flera andra forskare att brottslighet alltid har utgjort en viktig del av journalistiken. Ett nyhets kriterium är något som avviker från det normala, vilket ett brott kan anses göra. Detta är en anledning till att brottsnyheter anses som intressant nyhetsinformation och attraherar en stor publik (Pollack, 2020:116).

Framförallt kvällspressen har historiskt sett publicerat brott i större utsträckning än dagstidningar som använt en mer återhållsam journalistik. Rapportering av brott är säljande och innebär en större lösnummerförsäljning, vilket är en av anledningarna till att kvällspressen publicerar mer om brott (2001:100) samt även tenderar att publicera namn på brottslingar i större utsträckning än dagstidningar. Expressen är en av de tidningar som publicerar flest namn på brottslingar (Pollack, 2020:122-123).

I avhandlingen "En studie i Medier och brott" skriver Pollack hur nyhetsrapporteringen av brott i media sett ut från 1980-talet och framåt. Enligt Pollack har artiklar om brott i både dags- och kvällspress ökat markant sedan år 1995 (Pollack, 2001:261). Det går även att se ett ökat intresse i media av offrets berättelse av brotten, ofta i sexualbrott. I de allra flesta fall handlar det om en kvinna som utsatts för brott av en man. Brottsoffret blir mer och mer en individ i media och någon folk kan relatera till (Pollack, 2001:263-164).

Media och framförallt press som informerar om brott i samhället anses vara nyhetsförmedling med ett stort allmänintresse. Under de senaste decennierna har brott i media även blivit en form av underhållning och populärkultur. Intresset av brott beskrivs vara större i

det moderna samhället jämfört med någon annan tid i historien. Rättegångar bevakas av media med stor internationell publik och polisövergrepp dokumenteras av civila med sina mobiltelefoner som sedan skapar stora rubriker. Gränsen mellan nyheter och underhållning har suddats ut (Pollack, 2001:9).

Pollack presenterar i sin avhandling flera exempel på fall där social avvikelse och brottslighet bildar mediedramaturgi som till och med kan passa nyhetsproduktionernas villkor. O.J. Simpsons fall är ett exempel på hur medierna kan ha en påverkan på rättsprocesser, på grund av det stora medieintresset och även hur detta kan ske innan fall ens hamnar i rätten. Mordrättegången mot O.J. Simpson höll på under mer än ett år och skapade tusentals rubriker världen över. Även om Simpson blev frikänd från alla anklagelser är det än idag många som menar att han är skyldig. Simpson-fallet är ett exempel på en ny kategori domar som konstruerats av moderna medier: Juridisk frikänd men socialt dömd (Pollack, 2001:13-14). Slutsatsen är att media kan ha en stor påverkan i brottsfall (Richard Osborne, 1995 refererad i Pollack, 2001:15).

3.2. Kändisskap och brott

Yvonne Jewkes är en sociolog och professor i kriminologi som i sin bok *Media and crime* diskuterar den komplexa interaktionen mellan media och brott (2015). Jewkes skriver att ett brott, som i vanliga fall inte har något allmänintresse alls, automatiskt blir mer intressant om det begåtts av en känd person. En artikel i en tidning med information om en känd person som begått eller stått offer för ett brott har en garanterad stor spridning. Jewkes skriver att framförallt sexualbrott eller till och med endast sexuella avvikelser hos kända personer, dominerar tabloidpressen i det samhället vi lever i idag.

Samtidigt har kändisskapet blivit så pass förhöjt att många offentliga personer kan begå brott i flera decennier utan att någon ingriper. Jimmy Savile-målet, ett av de största sexuella övergrepps-målen i modern tid, är ett sånt exempel där polis menar att det kan sträcka sig till över 1000 offer. Jewkes menar att det kan ha varit Saviles kändisstatus som gjort att han kommit undan i så många år trots att flera visste vad som pågick. Kändisskap är så pass kraftfullt att det osynliggör offentliga personers (nästan i huvudsak offentliga mäns) övergrepp mot personer utan samma makt och låter dem göra övergreppen om och om igen utan att behöva stå till svars för

brotten. När det däremot väl kommer ut i pressen, blir det med stor sannolikhet en världsnyhet (Jewkes, 2015:57-60).

Jewkes nämner flera gånger i sin bok hur stort utrymme just sexualbrott får i media. Sexualbrott syns mycket ofta i tabloidpressen och rapporteras i väldigt hög utsträckning, mycket mer ofta än andra brott, trots att sexualbrott bara utgör en bråkdel av de brott som begås i samhället (Jewkes, 2015:56). Närhetsprincipen är ett viktigt kriterium när det gäller spridning av nyheter. Dessutom är kulturell närhet en viktig faktor då den ökar relevansen av innehållet för publiken. Information som är relevant inom publikens ramverk av värderingar och åsikter får oftast större spridning (Jewkes, 2015:60-61).

3.3. Uthängd i pressen

I antologin "Uthängd!" som författats av flera forskare, journalister och producenter, diskuteras mediernas makt och medieetiken kring metoo-hösten år 2017. Under metoo kastades det ut namnpubliceringar i de traditionella medierna och få offentliga ansikten skonades. Hösten då metoo-rörelsen spreds viralt har beskrivits som ett mindre smickrande kapitel i svensk mediehistoria (Rosenvinge, 2020:17). Tidningsutgivarna som senare senare blev anklagade för den publicitetsskada de orsakat flera människor, kom med ett nytt argument inom medieetiken: "Alla vet redan". Detta menar de var en av de största anledningarna till att de valde att publicera namn på de anklagade personerna i artiklarna (Rosenvinge, 2020:18-21). En undersökning som gjordes för att utreda var svenskarna först läste om anklagelserna mot Fredrik Virtanen, visade däremot att de flesta fick reda på det genom just den traditionella pressen (Rosenvinge, 2020:23-24).

Journalisten och pressombudsmannen Ola Sigvardsson menar att metoo-hösten försämrade förtroendet för medieetiken bland Sveriges invånare. Att personer offentliggjordes med namnpubliceringar på det sättet ska inte kunna ske utan genomtänkta resonemang (Rosenvinge, 2020:27). Priset på att hängas ut kan bli högt vare sig det finns motiverade grunder eller inte.

Trots all kritik kring hanteringen i media innebar metoo-hösten att förekomsten av sexuella övergrepp fick stor uppmärksamhet, vilket har haft en stor effekt på ökad jämställdhet mellan män och kvinnor i samhället. Kanske hade inte metoo-rörelsen fått lika stor

genomslagskraft utan namnpubliceringarna. Men var går gränsen mellan motiverad granskning och en orättvis uthängning? (Truedson, 2020:8).

Antologin "Uthängd!" (2020) skriver mycket om Virtanen-fallet samt metoo-hösten och hur den påverkade media. Det har även tidigare gjorts uppsatser om Virtanen och metoo. Studierna har fokuserat på Virtanens image och hur han själv hanterat situationen. Även mindre studier om hur sociala medier påverkar tidningars publiceringar utifrån Virtanen-fallet och kvantitativa studier av namnpubliceringarna kring Virtanen har gjorts.

Det har däremot inte studerats och jämförts hur pressen porträtterade honom innan och efter metoo-hösten. Jag kommer rikta fokus på porträtteringen och rollbeskrivningen av Virtanen i pressen under alla tre tidsperioderna istället för att studera metoo-hösten som en enskild händelse.

Ambitionen med denna uppsats är därmed att med hjälp av fallstudien av Virtanen bidra till den inomvetenskapliga luckan kring hur medielogiken och medieetiken förändrades i samband med uppståndelsen runt metoo-rörelsen.

4. Teorier

Jag har valt att applicera olika teorier på forskningsmaterialet som låter mig analysera journalisternas porträttering och rollbeskrivning av Virtanen. Dessa teorier är Entmans (1993) teori om framing, Orrin E. Klapps (2014) teori om de tre sociala rollerna som beskrivs i hans bok *Heroes, Villains and Fools* samt medielogik.

4.1. Framing

Framing som teori används för att studera vilka ramar (frames) som satts för olika artiklar. Framing används oftast i nyheter för att anpassa informationen efter de frames vi lever efter i vårt samhälle. Hur journalisten framställer en händelse i en artikel, vad som prioriteras eller plockas ut och utifrån vilket sammanhang den skrivs, kan studeras genom framing. Vad läsaren bildar för uppfattning om händelsen beror således på vem som är budbäraren och vilka frames

som används i artikeln (Gamson & Modigliani, 1987, 1989 refererad i Chong & Druckman, 2007:100).

Att framhäva viss information och dölja en annan kallar medieforskaren Robert M. Entman för urval (selection). Entman nämner även uppmärksamhet (salience) som definierar processen att göra informationen mer meningsfull och intressant för läsaren. Genom att associera meningar med kulturellt bekanta symboler för läsaren eller trycka på en aspekt av nyheten mer än någon annan för att exempelvis göra den mer känslösam, kan journalisten lyfta artikeln och göra innehållet mer "salient" - framträdande. Entman menar att selection och salience är de två huvuddelarna av framing som teori i kommunikation (Entman, 1993:52-53).

Entman menar att framing används under hela kommunikationsprocessen från att den skrivs och bearbetas till att den mottas av läsaren. Journalisten bedömer vad syftet med artikeln ska vara, vilka ord som ska användas för att gestalta en person och hur mycket information som ska lämnas ut. På det här sättet uppmärksammas särskilda aspekter av den beskrivna verkligheten, vilket således innebär att framing i det här sammanhanget samtidigt riktar uppmärksamheten bort från andra aspekter (Entman, 1993:54).

4.2. Balansgången mellan medielogik och medieetik

Medielogik är ytterligare ett perspektiv som präglar den information som når ut till samhället och är mer övergripande än framing. Om media styrs av medielogik bygger dess innehåll inte nödvändigtvis på det som reflekterar verkligheten utan snarare på det som passar mediernas behov bäst. Informationen som publiceras är beroende på tidningens format, vilka produktionsvillkor redaktionen har och vad de anser att läsarna är intresserade av. Medierna kan förenkla händelser och ta upp endast vissa prioriterade och relevanta detaljer av informationen samtidigt som den kan dramatiseras eller polariseras. Allt för att skapa ett så intressant innehåll som möjligt och väcka känslor och därmed fånga en större publik. Detta innebär således att medierna styr vilken information samhällets medlemmar tar del av (Ljuslinder, 2012:44-45).

Det finns flera olika tekniker som journalisterna använder för att omvandla en händelse till en stor nyhet. Bland andra används:

- Tillspetsning - för att vinkla nyheten på ett visst sätt
- Polarisering - att betona eller förstärka motsättningar

- Intensifiering - genom att framhäva händelsen med uttryck som är mer intensiva såsom en "konflikt" eller "kris" då dessa har större nyhetsvärde än försiktiga uttryck (Statens Medieråd, 2015).

Ljuslinder (2012:44-45) nämner framförallt nyhetsvärdering som utgör medielogik. Vad som anses relevant och intressant att publicera beror på vilka kriterier redaktionen utgår ifrån. Kriterierna förändras över tid tillsammans med utvecklingen i samhället. Gemensamt för alla nyheter att ju fler kriterier den kännetecknas av desto större nyhetsvärde har den, vilket ökar chansen för publicering.

I en studie av Johan Galtung och Marie Holmboe Ruges som redogörs i boken *Nya medier och kommunikation: makt och meningsskapande i den digitala tidsåldern* (Ljuslinder, 2012:45) presenteras viktiga kriterier för nyheter. En av dessa kriterier är att händelsen måste omfatta antingen många människor eller stora områden för att bli en nyhet. Att nyheten är kulturellt relevant och igenkännbar för läsarna är också ett viktigt kriterium. Studien fastslog även att en nyhet om en känd person ökar sannolikheten för att spridning samt om den berättas ur en negativ vinkel och om nyheten förmänskligas.

Utöver det presenterar Håkan Hvitfelt (1985:120) tio nyhetsvärderingsfaktorer som ökar spridningen av en nyhet desto fler av dem den innefattar: 1. Ett traditionellt sakområde 2. Och kort avstånd 3. Till faktiska händelser 4. Som dels är sensationella eller överraskande 5. Dels handlar om enskilda personer 6. Och är enkla 7. Men viktiga och relevanta samt 8. Utspelas under kort tid men som del av ett tema 9. Samt är negativa 10. Och härstammar från traditionella källor.

Även om nyheterna präglas av medielogik kan inte vad som helst publiceras trots ett högt nyhetsvärde och allmänintresse. Utgivarna och journalisterna måste även beakta medieetiken och de värderingar som genomsyrar deras arbete. Allt som publiceras i svensk media måste följa svensk lagstiftning och två av våra grundlagar, tryckfrihetsförordningen och yttrandefrihetslagen. Det som publiceras regleras även av etiska regler som framställts av journalisterna, redaktörerna och utgivarna själva. Därför måste medielogiken ta hänsyn till medieetiken.

När medieetiken först kom på tal i början på 1900-talet var tanken att genom sina regler skona pressen från att äventyra sitt anseende. En sådan regel var att inte namnpublicera personer vid brottsplatser. Med tiden har medieetiken blivit större och viktigare och idag blivit en skriftlig

yrkeskodex. Denna skriftliga yrkeskodex innehåller rekommendationer för journalister och medier att respektera människors integritet, undvika att publicera namn på personer eller bilder som kan orsaka någon skada samt granska och ställa sig kritiskt till sina källor. Detta resulterar i ett ständigt övervägande av vad som är av allmänintresse och vad som borde lämnas ute. Skulle rekommendationerna inte efterlevas, kan de komma att prövas av pressombudsmannen som senare avgör om fallet ska vidare till Pressombuds Nämnden (PON) (Ljuslinder, 2012:48-49). Det är en ständig balansgång mellan medielogik och medieetik.

4.3. Hjältar, skurkar och dårar

Orrin E. Klapp (2014) presenterar i sin bok tre sociala roller som till stor del grundar vår identitet och som hjälper oss att förstå hur andra människor fungerar. Vilken roll en person tillskrivs fastställer för omgivningen vem den personen är och hur andra människor ser på den (ibid:46-49). Dessa tre sociala roller går att översätta till hjältar, skurkar och dårar. Även ett namn på en känd person kan hänvisa till en slags social roll. Med olika karaktäriseringar såsom “The King of Pop”, “The Million Dollar Legs” och “Aftonbladetprofilen” kan läsaren utan att journalisten ordagrant skrivit namnet, förstå vem det handlar om. Beskrivningarna omvandlar en offentlig person till en socialt begriplig bild. En offentlig person kan också tilldelas en viss roll beroende på vad samhället behöver. Medierna kan producera såväl en legend som en syndabock av en levande person genom teman och anekdoter.

Beroende på vad som behövs i ett visst sammanhang, produceras en hjälte, en skurk eller en dåre. Klapp menar med sin bok att de tre sociala rollerna representerar tre grundläggande dimensioner av social kontroll helt oberoende av var du befinner dig (ibid:12-13). Rollerna representerar tre olika riktningar av avvikelser. Genom att applicera rollerna på människor ges en mall av hur människor ska vara och agera i olika situationer för att passa in (ibid:16-17).

4.3.1. Hjälten

Hjälten beskrivs som heroisk och beundransvärd. Enligt Klapp finns det olika epitet för hjälte-rollen. Vinnaren är en av dem. Rollen innefattar personer som är konkurrenskraftiga och självsäkra samtidigt som de är mycket skickliga. Denna epitet av hjälte bygger på personen som

lyckas ta sig till toppen, den starka mannen eller hjärnan. Klapp menar dock att detta även kan innefatta “the underdog”, personen som inte har samma förutsättningar men som ändå lyckas bemästra det omöjliga (ibid:27-33). Klapp nämner en annan epitet som vuxit i takt med masskommunikationen. Detta handlar om den begåvade personen som får en hel publik att beundras av. Dessa roller innefattar ofta veteraner (ibid:35-37).

4.3.2. Skurken

Klapp beskriver skurken som en sorts motsatsfigur till hjälten och tillskriver istället de negativa egenskaperna. Skurken utmålas som trubbelmakare, förrädare, en misslyckad person. Skurkens roll i samhället är syndabocken, hatsymbolen och avvikaren från samhällets moral. Enligt Klapp definieras skurk-rollen med olika epitet såsom mobbaren, den kriminella, rebellen, bråkmakaren eller maktmissbrukaren. Istället för att använda sin status till något positivt för samhället missbrukas den. Skurken skadar sina medmänniskor snarare än styrker dem. Oftast skadas de personer med svagare ställning (ibid:52-55). Andra epitet som förrädaren, den illojala och socialt oönskade hör också till skurk-rollen. Den misslyckade personen som inte kan behålla sitt jobb eller rykte. Klapp nämner ordet parasit för att förklara denna typ av skurk (ibid:60-65).

4.3.3. Dåren

Klapps beskrivning av dåren är svårare att tyda. Klapp nämner olika epitet till dåre-rollen såsom ynkelig, dumbom, inkompetent, trög och fiasko-makaren. Klapp beskriver även en klumpig och udda typ som samhället måste hantera. Att agera klumpigt eller avvikande från omgivningen kan däremot vem som helst göra i en obekant situation, således kan alla tillskrivas en dåreroll i något sammanhang (ibid:69-70). En annan epitet Klapp beskriver dåren med är den svaga och känsliga personen som inte klarar av det som begärs av den eller helt enkelt ger upp för lätt. Andra ord Klapp väljer att beskriva dåren med är “freak”, “missfit” och “babyface” (ibid:72, 80).

5. Studiens genomförande

5.1. Material och urval

Materialet som analyseras i studien består av 28 artiklar från Aftonbladet, Expressen, SvD och DN. De fyra tidningarna har valts då de är de största nyhetstidningarna i Sverige och därför är det med stor sannolikhet innehållet i dem som bäst speglar hur porträtteringen av Virtanen såg ut i Sverige. Jag vill få fram porträtteringen och rollbeskrivningen som motsvarar verkligheten utan att behöva titta på allt som någonsin skrivits om Virtanen (Denscombe, 2018:57-58).

Att välja två dagstidningar och två kvällstidningar var även viktigt då dagstidningars behandling av brottslighet historiskt sett haft en mer återhållsam karaktär jämfört med kvällstidningarnas (Pollack, 2020:115). Därför är det intressant att studera om tidningarna skiljer sig i sin porträttering i den här fallstudien.

Jag vill undersöka porträtteringen av Virtanen i den traditionella pressen innan, under och efter metoo-rörelsen. Tidsintervallet för analysen blir således mellan år 2005-2020 fördelat på tre tidsperioder:

- Period 1: juni 2005 till augusti 2017. Perioden Virtanen var som mest verksam och innan hans namn publicerades i samband med metoo.
- Period 2: oktober 2017 till december 2017. Perioden då metoo-diskussionen var som mest intensiv.
- Period 3: januari 2018 till slutet av 2020. Perioden efter metoo-hösten till och med när den här uppsatsen skrivs i slutet av år 2020.

Fördelen med att använda mig av en fallstudie av Virtanen i den här uppsatsen är att den låter mig få en helhetssyn på fallet samt att den låter mig applicera teorierna på det som inträffat i den verkliga världen (Denscombe, 2018:85). Under ovanstående tidsintervall har det skrivits hundratals artiklar om Fredrik Virtanen. Många artiklar upprepar ofta samma saker, därför har jag valt ut färre artiklar som jag anser representerar mycket av det som skrivits om honom. Jag har hämtat artiklarna ur tidningarnas internetupplagor med sökorden: Fredrik Virtanen, Metoo eller våldtäkt. De artiklar som sedan valts ut för att analyseras är till mängden relativt få, 28 stycken. Detta är för att ha möjlighet att granska dem mer djupgående. Till en sådan ambition är en kvalitativ textanalys att föredra (Teorell & Svensson 2007:10-11) som presenteras nedan.

5.2. *Kvalitativ textanalys*

Denna uppsats ämnar att analysera texten i rubriker, ingresser och brödtext i de artiklar jag valt ut. Kvalitativ textanalys låter mig fånga helheten och det budskap författaren försöker få fram av texten. Dolda budskap kan identifieras genom att kritiskt granska texterna flera gånger, reda ut innebörderna och se strukturerna (Esaiasson et al., 2017:211-212). Metoden låter mig således granska journalisternas syfte med artiklarna och på så sätt kunna jämföra dem och studera förändringen av porträtteringen och rollbeskrivningen av Virtanen under de olika tidsperioderna.

Esaiasson och de andra författarna (2017:216) betonar vikten av att ställa sig frågor under textanalysen. Centrala begrepp jag valt att använda mig av i denna textanalys är normer och narrativ. Normer är det som anses normalt i ett visst sammanhang. Genom att studera vilka normer vi har i vårt samhälle förstår man även vad som är avvikande. Normer är ofta underförstådda och tas för givet. För att förstå vilka normer som anses så pass normala att de inte förklaras måste jag därför ställa mig några relevanta frågor under textanalysens gång: Vad representeras som avvikande beteende i texten? På vilket sätt förmedlar publicisten vad som är norm eller avvikande? Vilka sociala sanktioner förespråkas i texten? (Esaiasson et al., 2017:219-220).

Narrativ som begrepp handlar istället om berättelsen i texten: Hur berättas historien i texten? Vilken fakta har publicisten valt att ha med och valt att ta bort? Vem är huvudpersonen? Vem är dum? Vad är orsakerna till händelserna det skrivs om? "Narrativ är viktiga för att ge både individer och kollektiv en uppfattning om sitt syfte och plats i världen" (Molly Patterson och Kristen Renwick Monroe refererad i Esaiasson et al., 2017:220).

5.3. *Begränsningar och tillförlitlighet*

En begränsning med en kvalitativ metod är att både urval av artiklar och hur jag har tolkat innehållet i dem kan påverkas av mina egna värderingar. Någon annan skulle ha kunnat göra ett annat urval och tolkat innehållet på ett annat sätt och fått ett annat resultat (Hartman, 2004:275). För att öka tillförlitligheten har det således varit väldigt viktigt att tolka texterna utifrån Klapps (2014) olika epitet av de tre sociala rollerna som komplement till min subjektiva bedömning.

Under insamlingen av material upptäcktes det att DN tagit bort alla artiklar om Virtanen-fallet under metoo-hösten. Detta har gjort att det inte gått att analysera DN:s artiklar

från period 2. Eftersom DN har publicerat många artiklar innan och efter metoo-hösten har jag ändå valt att ha kvar tidningen i analysen. Virtanen-fallet under Period 1 och 3 är de perioder som tidigare forskning inte studerat i så stor utsträckning och är därför mer relevant i denna studie. För att få en överblick av hur Virtanen porträtteras under alla tre perioder har jag bedömt de andra tre tidningarna som representativa källor avseende period 2.

En annan begränsning är att några av artiklarna i efterhand har uppdaterats eller anonymiserats på grund av anmälningar från PON. Detta innebär att materialet ser lite annorlunda ut från vad det en gång gjort. Detta gäller dock ett fåtal artiklar.

Ytterligare en faktor som påverkar analysen är att Virtanen varit anställd på Aftonbladet i över 20 år. Detta kan ha påverkat tidningens porträttering av honom under hela tidsperioden eftersom de också förlorar på att framställa honom negativt.

6. Hur såg porträtteringen av Fredrik Virtanen ut i pressen?

I detta kapitel kommer analysen av porträtteringen och rollbeskrivningen av Fredrik Virtanen att presenteras. Jag kommer analysera 28 artiklar från 2005 och fram till slutet av 2020. Artiklarna kommer att presenteras i kronologisk ordning och delas in i tre de olika tidsperioderna för att redogöra för eventuella förändringar i porträtteringen och rollbeskrivningen över tid.

6.1. Period 1: juni 2005 - augusti 2017

Virtanen omnämns inte alls ofta i den traditionella pressen under denna period. När han väl gör det, är det ofta journalistens respons på vad han själv har skrivit som kolumnist och nöjesskribent på Aftonbladet. Om hans namn dyker upp i tidningen är det för det mesta i samband med hånfulla beskrivningar om honom där han många gånger framställs på ett negativt sätt.

“Vad som hände med Fredrik Virtanen? Tja, sist jag såg honom hade han övergett mig för en blond babe the luxe. Den rackarns vindflöjeln. Mitt hjärta är krossat.” (DN, 19/06/2005).

Artikeln genomsyras av sarkasm. Journalisten för artikeln porträtterar Virtanen på ett negativt sätt. Det går att hävda att medielogiken styr i det här avseendet då det är mer underhållande att läsa en negativt och sarkastiskt riktad artikel än motsatsen. Den blonda kvinnan som nämns kan mycket väl ha varit någon Virtanen känt sedan tidigare, men så framställs det inte i artikeln. Av orden “Mitt hjärta är krossat”, framgår tydligt att journalisten inte hade något emot att Virtanen försvann iväg med en blond kvinna. Att han gjorde det framställs inte heller som något ovanligt förekommande. Det är underförstått att det brukar hända (Esaiasson et al., 2017:219-220).

Med formuleringen “Den rackarns vindflöjeln”, är det möjligt att journalisten menar att Virtanen inte är särskilt pålitlig. Beteendet från Virtanens sida denna kväll verkar ha skett inom ramarna av hans normala beteende. Journalisten väljer ordet “vindflöjel” för att med ett verkligt föremål beskriva Virtanens karaktär, vilket får läsaren att få en viss bild av honom. Framingen (Chong & Druckman, 2007) i denna artikel är byggd på dessa sarkastiska meningar som ska underhålla läsaren och porträttera Virtanen på ett negativt sätt.

“Fredrik Virtanen var snygg och sober hela veckan.” (DN, 15/01/2006).

Återigen ges en sarkastisk bild av Virtanen. Att journalisten väljer att skriva att han var “sober hela veckan” tyder på att det är en nyhet som uppenbarligen är värd att nämna, något avvikande. En viss skämtsam ton går att märka från artikeln och journalistens ordval i meningen. Artikeln handlar om att Virtanen precis haft premiär med sin nya intervjushow, Studio Virtanen. Journalisten skriver vidare:

“Jag tyckte till och med att det fungerade bra redan under den andra halvan av den första veckan, nervositeten gjorde både honom och tv-mediet lite mänskligare.” (DN, 15/01/2006).

Journalisten hänvisar sin text till att Virtanen tidigare uttryckt att han inte varit stolt över sin insats i showen. Journalisten däremot menar att Virtanen inte alls var så dålig som Virtanen själv påstår. Trots det beskriver journalisten Virtanen på ett negativt snarare än ett positivt sätt. Ordformuleringen “Jag tyckte till och med” ger läsaren intrycket av att journalisten blivit förvånad över att det faktiskt gick helt okej och “till och med bra” under den andra halvan av veckan. Journalistens förväntningar framställs som ganska låga. I det här avseendet har han åstadkommit något relativt bra men ändå framställs han som inkompetent. Rollbeskrivningen av

Virtanen är negativ och liknar Klapps (2014) dåre. Klumpig med sin nervositet, något som däremot fick honom att framställas mer mänsklig vilket inte framställs höra till det vanliga.

År 2007 skriver SvD en artikel med rubriken "Stureplans mäktigaste - hela listan". Virtanen hamnar på plats 37 av 100 och förklaring lyder:

"Medieveteranen på Aftonbladet och TV8 är en självutnämnt motvillig Stureplansexpert, som bland annat gett platsen det mindre smickrande epitetet "vägkorsning som säljer sprit". Hans ambivalens är konstruerad teater och Fredrik Virtanens karriär frodas tack vare hans intensiva trafik i nämnda vägkorsning. Vilket han vet om och framgångsrikt utnyttjar till fullo." (Svd, 03/04/2008).

De frames som används i artikeln definieras av journalistens beskrivande ord om Virtanen. "Självutnämnt motvillig stureplansexpert", får återigen inte Virtanen att framstå som en beundransvärd kändis. Virtanens kändisskap framställs snarare som något som sticker folk i ögonen, vilket syns genom att journalisten prioriterar viss information om Virtanen och samtidigt utelämnar annan, det vill säga det som Entman beskriver som selection (1993). Även om Virtanen beskrivs som "medieveteran", ett positivt ord som visar på framgång inom yrket, innehåller större delen av artikeln formuleringar som framställer Virtanen på ett negativt sätt. Journalistens syfte med stycket är att förklara varför Virtanen är värd en 37:e plats på Stureplans elit-lista. Men formuleringarna upplevs mer som att journalisten vill göra sig rolig på Virtanens bekostnad. Utöver ordet medieveteran finns inga andra positiva beskrivningar av honom. Sådant har plockats för att matcha den bild av honom som artikeln vill framhäva (Gamson & Modigliani, 1987, 1989 refererad i Chong & Druckman, 2007:100). Istället beskrivs Virtanens som en person som utnyttjar sitt kändisskap för att besöka de populära innekrogarna i Stockholm. Detta karaktärsdrag hos honom och att han ofta syns ute på krogarna skildras som anledningen till att han är känd, snarare än det faktum att han är en mycket skicklig skribent för Sveriges största tidning.

År 2011 anmälde medieprofilen Cissi Wallin Virtanen för våldtäkt. Detta syns inte i pressen under den tidpunkten. Den 11 januari 2012, samma period som Wallins anklagelser mot Virtanen utreds, publicerar SvD en kort artikel om att Virtanen och Kikki Danielsson ska starta en talkshow ihop.

“Kikki Danielsson och journalisten Fredrik Virtanen gör en talkshow tillsammans.”

(SvD, 11/01/2012).

En varken positiv eller negativ artikel som porträtterar Virtanen som inget annat än “journalisten”. Det är svårt att svara på om tidningarna inte visste om anklagelserna mot Virtanen eller om de visste men valde att inte publicera det på grund av medieetik.

Det som däremot står klart är att precis som i de tidigare artiklarna porträtteras Virtanen inte ofta på ett positivt sätt, trots att han beskrivs med ord som medieveteran. Istället framställs han ofta på ett negativt sätt med en sarkastisk ton och med beskrivningar som kan tolkas som klumpig, inkompetent och illojal. Rollbeskrivningar som matchar flera av Klapps (2014) epitet för dåren. Mycket mer än det här skrivs det inte om Virtanen fram till oktober 2017.

6.2. Period 2: oktober 2017 - december 2017

Den första artikeln om sexanklagelserna mot “Aftonbladetprofilen” publiceras den 18 oktober år 2017. Virtanens namn nämns ännu inte i tidningarna utan istället har han fått benämningen “Aftonbladetprofilen”.

“Nu riktar fler kvinnor anklagelser mot Aftonbladetprofilen som pekats ut som våldtäktsman.“

(Expressen, 18/10/2017).

Att Virtanens namn inte publicerats vid den här tidpunkten är med stor sannolikhet en fråga om medieetik. Medieetiken som yrkeskodex rekommenderar att undvika att publicera namn på personer eller bilder som kan orsaka någon skada samt vara mycket källkritisk. De risker som fanns med att inte efterfölja rekommendationerna var antagligen vid det här laget för stora för tidningarna (Ljuslinder, 2012). Däremot är informationen runt Virtanen högst relevant och intressant för läsarna och passar perfekt in i de ramverk för vad samhället är intresserade av vid den här tidpunkten. Metoo-rörelsen hade precis blivit viral och en ny trend om att offentliggöra anklagelser mot kända personers övergrepp mot kvinnor hade etablerats. En trend som tog fart efter att Harvey Weinstein anklagades i The New York Times några dagar tidigare (The New York Times, 5/10/2017).

Det går att se vilka frames som används i artikeln utifrån den information som prioriteras och som plockas ut. Information kring hur trovärdiga anklagelserna var, syns inte i artikeln. Den informationen har utelämnats för att matcha det intresse bland människorna som skapats under rörelsen. Folket vill höra mer om anklagelserna och mindre om att de är grundade på bristfällig bevisning.

I artikeln förmedlas det att denna "Aftonbladetprofil" är skurken i dramat då tekniker såsom tillspetsning använts. Den är vinklad på ett sätt som får Virtanen att framställas som en kriminell skurk, då flera kvinnor pekat ut honom som våldtäktsman (Statens Medieråd, 2015). Journalisten skriver vidare:

"Händelsen polisanmäldes 2011 och utreddes som misstänkt brott, men i oktober 2012 beslutade åklagaren att lägga ned förundersökningen. I beslutet står:

Målsäganden och den som varit misstänkt i ärendet har under utredningen lämnat olika versioner av händelseförloppet. Övrig bevisning i målet ger visst stöd för den version målsäganden lämnat; dock inte tillräckligt för att en fällande dom i tingsrätt ska kunna förväntas" (Expressen, 18/10/2017).

Därefter publiceras en kommentar från åklagaren:

"– Jag har gjort bedömningen att utredningen inte kommer att leda till att man kan förvänta sig någon fällande dom i tingsrätten. Det säger inget om vad som hänt eller inte hänt" (Expressen, 18/10/2017).

Expressen publicerar det beslut som resulterade i att åtalet kring Virtanen lades ner och en kommentar om detta från åklagaren. Urvalet av information och hur den är formulerad (Entman, 1993) ger ett intryck av att Virtanen är skyldig men att bevisningen inte var tillräcklig för att döma honom. Snarare än att Virtanen är oskyldig då åtalet lades ner på grund av att brottet inte kunde styrkas. Hur informationen formuleras kan ge en stor effekt på hur läsaren uppfattar informationen i denna artikel. Stycket i artikeln är mycket vinklad för Virtanens nackdel (Statens Medieråd, 2015).

Den 25 oktober omnämns Virtanen vid namn för första gången i samtliga fyra tidningarna. Expressen var först med att namnpublicera och skriver sedan vidare:

“Han är en av Sveriges mest kända journalister och kolumnist på landets största ledarsida – där han bland annat skrivit om kvinnors utsatthet. Den senaste veckan är det i stället han själv som har anklagats för sexövergrepp – först av journalisten Cissi Wallin och sedan av flera andra kvinnor.” (Expressen, 25/10/17).

Virtanen beskrivs i artikeln som “En av Sveriges mest kända journalister”. Kändisskapet kan vara en anledning till att dessa brott fått pågå utan att någon agerat, som i Savile-målet (Jewkes, 2015), och samtidigt vara en stor anledning till att nyheten får ett mycket stort utrymme. För enligt de nyhetsvärderingskriterier som Hvitfelt (1985:120) presenterat är denna nyhet av mycket stort nyhetsvärde. Nyheten bygger på en faktiskt händelse, som är viktig och relevant, som dels är sensationell, överraskande och som handlar om enskilda personer. Artikeln är även negativ, härstammar från traditionella källor och är inom ett kort avstånd. Nyheten innefattar alltså alla tio nyhetsvärderingskriterier. I artikeln berättas en historia om en känd och beundransvärd journalist som skrivit mycket om kvinnors utsatthet i samhället. Virtanen beskrivs som en hjälte i början av journalistens historia. Sedan vänder berättelsen och Virtanens porträttering förändras till skurken som av flera kvinnor anklagas för likadana klandervärda brott han själv skrivit om i sina artiklar. Han framställs som en illojal feminist, en förrädare som är en av Klapps (2014:60-65) olika epitet för skurk. Nyheten är något som väcker känslor hos många människor då denna typ av brott där en eller flera kvinnor utsatts av en man, är bland de vanligaste fallen (Pollack, 2001). Således har nyheten en stor igenkänningsfaktor hos publiken, vilket är bra för tidningen ur ekonomiskt hänseende då fler lösnummer säljs (Ljuslinder, 2012). Expressen skriver att Virtanen inte gått med på att kommentera anklagelserna och skriver vidare:

“2008 ringde jag intet ont anande, då utan att känna till hans goda nätverk inom media, till Fredrik Virtanen för att försöka intervjua honom om att han fällts för narkotikabrottslighet. Det enda Virtanen sa var: – Det här tar jag med Otto. Det här tar jag med Otto. Det här tar jag med Otto. Otto var Otto Sjöberg, Expressens chefredaktör och ansvarig utgivare 2002–2009” (Expressen, 25/10/17).

Journalisten till artikeln ger nu “den verkliga” bilden av Virtanen då han beskriver sina tidigare upplevelser av honom. Enligt artikeln porträtteras Virtanen år 2008 som en maktmissbrukare, en

person som utnyttjar sin ställning när det inte går hans väg, ytterligare en av Klapps (2014) epiteter av skurk-rollen. Journalisten förklarar i artikeln hur Virtanen använde sin relation till Expressens chefredaktör för att hota honom då han ställde dumma frågor. Journalisten besitter en svagare ställning än Virtanen som enligt artikeln valde att inte fortsätta intervjun den gången år 2008, något som inte heller förändrats till denna gång. Historien om den beundransvärda journalisten har nu krossats för läsaren. Det är uppenbart att Virtanen är huvudpersonen i artikeln och att han är den elake skurken.

Samma sak framställs även i SvD:s artikel som publiceras samma dag. Det är en stor granskning som gjorts om Virtanen. Artikeln anmäldes senare av Virtanen till Pressombudsmannen och därför har den idag anonymiserats. Rubriken för artikeln var: "12 kvinnor anklagar Fredrik Virtanen för sextrakasserier och övergrepp". Idag har de bytt ut namnet till Aftonbladetprofilen. Ingressen lyder:

"En av Aftonbladets mest profilerade medarbetare har utnyttjat sin ställning för att systematiskt sextrakassera och förgripa sig på unga kvinnor. Den bilden träder fram efter att SvD har varit i kontakt med tolv kvinnor som oberoende av varandra berättar om övergrepp och sextrakasserier under mer än ett decennium." (SvD, 25/10/2017, a).

Nu är hemligheten ute. De tre största tidningarna i Sverige (DN räknas inte med då deras artiklar är borttagna) har rapporterat om sexanklagelserna mot Virtanen. Inte i någon av artiklarna har det lagts stort utrymme till bevisningen för om anklagelserna är sanna, eller det faktum att man är oskyldig tills motsatsen bevisas. SvD:s artikel använder en hård övertygande ton trots att den enda bevisning som finns är vittnesmål från dessa kvinnor. Medieetiken skapades för att respektera människors integritet. Artikeln går emot medieetiken och publicerar namn och detaljer om anklagelserna trots att de inte prövats i domstol och därför inte medieetiskt rätt att publicera enligt dess yrkeskodex (Ljuslinder, 2012:48-49). Ingen kommentar från Virtanen själv finns med i artikeln. Detta är ett exempel på medier som styrs av medielogiken och som inte tar hänsyn till medieetiken utan endast till det som matchar deras egna behov. Läsarna vill höra vad som har hänt utifrån offrens perspektiv och helst med så mycket detaljer som möjligt (Pollack, 2001:263-164).

SvD väljer att skriva en artikel som passar perfekt in i ramverket (Entman, 1993) för vad läsarna vill läsa och som innehåller alla nyhetsvärderingskriterier (Hvitfelt, 1985:120), vilket

väcker känslor och får större spridning. Narrativet i artikeln bygger på hjälten som utnyttjade sin makt mot personer i svagare ställning och används igenom hela artikeln. Ett citat från en tidigare anställd på Aftonbladet är med i artikeln:

“– I flera års tid gick man runt och undrade när bomben skulle brisera, säger en före detta anställd på tidningen.” (SvD, 25/10/2017, a).

Detta beteende hos Virtanen uppfattas av läsaren ha känts till av många och pågått under en lång tid. Jewkes (2015) skriver att kändisskap oftast är så pass förhöjt att personer med Virtanens ställning kan bete sig på detta sätt under lång tid utan att någon agerar. I denna artikel framställs Virtanen-fallet vara precis så. Senare samma dag förklarar SvD:s chefredaktör i en artikel varför de valt att publicera Virtanens namn.

“För att en person ska vara tillräckligt allmänt intressant att publicera namn och bild på krävs att hen har en maktposition, till exempel hög chef, folkvald politiker eller på andra sätt har en sådan position att man direkt påverkar andra människor. En sådan position åtnjuter Fredrik Virtanen. Under flera år som nöjeskrönikör var han både beundrad och uppskattad av tiotusentals unga killar och tjejer.” (SvD, 25/10/2017, b).

I artikeln rättfärdigar SvD sitt beslut att publicera Virtanens namn i samband med de sexbrottsanklagelser som riktas mot honom. Journalisten skriver om Virtanens stora maktposition, framförallt för unga tjejer och killar och att det av den anledningen är av ett stort intresse för allmänheten att veta vem det handlade om.

SvD porträtterar Virtanen som att han tidigare varit en hjälte. Hjälten enligt Klapp (2014) beskrivs med ordet beundransvärd, precis det som journalisten uttrycker Virtanen tidigare ha varit. Virtanen beskrivs framförallt som en kombination av Klapps två första epitet av hjälte-rollen. “Vinnaren” och “den begåvade artisten” som innefattar den konkurrenskraftiga och självsäkra personen samt personen som lyckas ta sig till toppen med hjälp av sin talang. Virtanen har genom sin journalistiska talang tagit sig till ledarsidorna på Sveriges största tidning, vilket innebär att han haft en maktposition. Med denna maktposition har han sedan utnyttjat kvinnliga kollegor och andra kvinnor med svagare position, menar journalisten. Fortsättningsvis skriver SvD:

“Denna position har han utnyttjat i sin kontakt med kvinnor. SvD har under den senaste veckan haft kontakt med ett dussintal kvinnor som helt oberoende av varandra berättar om hur Fredrik Virtanen trakasserat dem sexuellt, förolämpat dem, och i vissa fall också begått övergrepp. [...] Men han är inte dömd för dessa brott. Två polisanmälningar har gjorts från kvinnor som påstått sig ha drogats och våldtagits. Båda anmälningarna är nu nedlagda.” (SvD, 25/10/2017, b).

SvD väljer frames (Chong & Druckman, 2007) som matchar det aktuella ämnet “välkänd man i maktposition som sexuellt utnyttjar kvinnor”. SvD:s val att sätta Virtanen i samma fack som Weinstein kan ur ett mediologiskt perspektiv förstås då nyheten passar in i mallen, både för produktionen som får fler läsare och för publiken som får läsa intressant information om en av Sveriges mest kända journalister. Artikelförfattaren beskriver inte längre en hjälte utan snarare en person som passar bättre in på Klapps olika epitet av skurk-rollen. En person som utnyttjar sin maktposition. De tolv kvinnor som ställt upp i artikeln framställs som personer i svagare ställning som utnyttjats av Virtanen. Denna porträttering av Virtanen syns vid den här tidpunkten i Expressen och SvD som båda framställer honom som den kriminella skurken.

Journalisten nämner med två meningar i SvD:s långa artikel att han inte är dömd för anklagelserna och att anmälningarna tidigare lagts ner. Denna information skuggas av de tolv kvinnor som trätt fram och vittnat mot honom. Journalisten har utifrån framing-teorins (Entman, 1993) selection plockat bort information som skulle gynna Virtanen och istället prioriterat information som stärker läsarens bild av den skurk-roll journalisten vill måla upp. Artikeln lämnar läsaren med uppfattningen av att Virtanen är en person som inte respekterar kvinnor och som utnyttjat ett flertal av dem under sin tid som nöjeskrönikör. Avslutningsvis skriver journalisten:

“Och slutligen: i dag valde Fredrik Virtanen själv att i en intervju i Aftonbladet bemöta anklagelserna som riktats mot honom den senaste veckan på sociala medier.” (SvD, 25/10/2017, b).

Att Virtanen själv valde att bemöta anklagelserna anses av journalisten som ett ytterligare argument för att publicera namn, snarare än det grundläggande argumentet som Aftonbladet

istället menar i artikeln nedan. Även Aftonbladet publicerar samma dag en förklaring till varför de valt att publicera Virtanens namn och denna skiljer sig från SvD:s.

“Aftonbladet publicerar i dag namn och bild på vår medarbetare Fredrik Virtanen som bland annat anklagats för våldtäkt och sexuella trakasserier. Tidigare har vi avstått från att namn- och bildpublicering av flera skäl. Den nya bedömningen beror på att Fredrik Virtanen, som bland annat jobbar som kolumnist på Aftonbladet, själv valt att träda fram i den intervju som publiceras här intill. För Aftonbladet är det precis samma tillvägagångssätt som tidigare i höstas. Då publicerade vi uppgifter om hur Anders Borg påstods ha uppträtt på en fest i Stockholms skärgård. Till en början var de publiceringarna helt anonyma och utan utpekande detaljer. Men när den förre finansminister själv valde offentlighetens ljus genom ett inlägg på Facebook släppte vi på anonymiteten även i Aftonbladets olika kanaler.” (Aftonbladet, 25/10/2017).

Istället för att som SvD förklara den maktposition Virtanen besitter och med det argumentet försvara varför de valde att publicera hans namn väljer Aftonbladet en annan vinkel. De menar på att det var Virtanen själv som valt att bemöta kritiken och det endast var av den anledningen som Aftonbladet publicerade hans namn.

Det kan finnas flera anledningar till att de valde att vänta tills Virtanen själv gått ut med informationen. Nyhetsvärdering bygger på de kriterier och faktorer som redaktionen går efter när de publicerar. I detta fall anpassades informationen och tidpunkten när det publicerades utefter de faktorer och kriterier som passade redaktionen. Virtanen var en av deras egna medarbetare och för att rädda sitt eget anseende hade de att vinna på att inte smutskasta honom.

Denna tolkning grundar sig även på att journalisten väljer att tillägga att de gjort på samma sätt i tidigare liknande fall. Det tillägget med dess ordval kan tolkas som ett rättfärdigande snarare än en skälig anledning. Det journalisten vill få fram med artikeln är att de väntat med att publicera namn på detta vis i flera andra situationer tidigare, inte bara när det gäller deras egna stjärnjournalist.

Det är märkbara skillnader på de olika frames som SvD och Aftonbladet väljer att använda när de publicerar Virtanens namn i samband med anklagelserna. Aftonbladet väljer att framställa nyheten om namnpubliceringen som något Virtanen själv valt. De tillägnar inte mer än en mening åt att beskriva vilka sexanklagelser det gäller. Istället hänvisas läsaren till en intervju med Virtanen själv. Den uppfattning av Virtanen läsaren lämnas med efter Aftonbladets artikel

är oförändrad, varken bra eller dålig. Aftonbladet väljer att prioritera att försvara sin policy gällande namnpubliceringar istället för att ge Virtanen åtskillig uppmärksamhet. Detta är motsatsen till SvD som huvudsakligen skriver om Virtanens anklagelser och vidden av Virtanens maktmissbruk.

Den 28 oktober gör Expressen en intervju med Virtanen. Ingressen lyder:

“Han anklagas för en våldtäkt, ett våldtäktsförsök, ofredanden och sexuella trakasserier.

I en intervju med Expressens Kassem Hamadé berättar Aftonbladet-krönikören Fredrik Virtanen, 45, om sitt destruktiva leverne, påstådda sexfilmer och hur han själv kommer att skriva om det som hänt.” (Expressen, 28/10/17).

Journalisten uppdaterar läsaren i ingressen om anklagelserna mot Virtanen. Expressen vill locka läsare och därför används tekniker från medielogiken. Genom orden “våldtäkt, ett våldtäktsförsök, ofredanden och sexuella trakasserier” väcker journalisten känslor och därav intresse med hjälp av intensifiering (Statens Medieråd, 2015).

Frågornas syfte i artikeln är att låta Virtanen få förklara sig. De är dock vinklade för att sätta honom på plats. Journalisten tar upp Cissi Wallin som menar att Virtanen ljuger när han nekar till anklagelserna. Journalisten ställer frågan som ett påstående “Hon har twittrat om att du ljuger.”

Journalisten skriver vidare att många av Virtanens kollegor har klagat på trakasserier. Han ställer frågan “Varför skulle kollegor snacka skit om dig?”. Frågorna är hårt vinklade, vilket definierar artikelns frames som inte är att gynna Virtanen. Det är mer spännande att läsa om något som berättas ur en negativ vinkel (Ljuslinder, 2012).

Journalisten ger Virtanen en chans att förklara sig men mellan raderna beskrivs han fortfarande som en skurk. Metoo-rörelsen är under den här tidpunkten i full gång vilket innebär att det inte är uppskattat att visa sympati för en av de sexbrottsanklagade männen. Tidningen gynnas därför av att porträttera Virtanen på ett negativt sätt (Ljuslinder, 2012:44-45). Genom att porträttera Virtanen som skurken, lyckas journalisten få artikelns innehåll mer “salient” då det matchar det samhället vill höra (Entman, 1993:52-53).

Några dagar senare skriver Expressen ytterligare en artikel med rubriken ”Tror inte att han själv förstår vad han gjorde”. Journalisten idiotförklarar Virtanen för att han inte har förstått

vidden av sina trakasserier och vad de gjorde mot de många offren. Han framställs som den inkompetenta dåren samtidigt som han porträtteras som skurken som skadar sina medmänniskor (Klapp, 2014). Ingressen till artikeln lyder:

“Under #metoo-parollen anklagade medieprofilen Cissi Wallin skribenten Fredrik Virtanen för våldtäkt. Sedan dess har fler kvinnor vittnat om liknande erfarenheter av Virtanen, som fått lämna jobbet som ledarskribent på Aftonbladet. Nu berättar Cissi Wallin för Expressen om hur den senaste tiden varit.” (Expressen, 31/10/2017).

Artikeln är vinklad till Virtanens nackdel och kvinnornas fördel. Den tar en känslomässig riktning och går in på vad Wallin har behövt genomlida under dessa veckor och åren innan anklagelserna blev offentliga. Av ingressen förstås att denna period varit mycket påfrestande för Wallin. Att meningen tolkas så trots att journalisten inte nämner det ordagrant, beror på att det är information som prioriterats i ingressen. Hade Wallin haft en bra period hade det inte varit sensationellt för läsaren och således inte något intressant att läsa. Artikeln använder ett narrativ som bygger på den skurkaktige Virtanen och överlevaren Wallin.

Journalisten bygger artikeln på en hjälte- och skurk berättelse genom att använda tekniken polarisering (Statens Medieråd, 2015). Samtidigt används ett flertal av de viktigaste nyhetsvärderingskriterierna (Hvitfelt, 1985:120). Artikeln innehåller en sensationell händelse som innefattar enskilda personer inom geografiskt nära avstånd. Vidare skriver journalisten:

“Han själv nekar till våldtäkt men säger i en intervju med Expressen att han under perioder betett sig "jävligt risigt och tölpigt" (Expressen, 31/10/2017).

Virtanen nekade till brott men den informationen får inte stor plats i artikeln utan framställs snarare som något Virtanen säger men som inte stämmer. Mer fokus i artikeln läggs på att han trots nekandet erkänner sitt dåliga uppförande under åren. Samtidigt framställs Wallin som hjälten i dramat:

“Cissi Wallin: "Jag är inte förvånad"

När insåg du att det var fler? – Jag har fått indikationer under flera år. Folk har varit rädda. Jag kände att ska folk våga berätta måste jag stå först och börja. Jag har rösten och plattformen att göra det.” (Expressen, 31/10/2017).

Att prioritera en intervju med offret Wallin definierar de frames journalisten väljer att använda i artikeln. Genom selection och salience (Entman, 1993) framställs Virtanen återigen som skurken kvinnorna borde vara rädda för.

Ett antal dagar senare publicerade SvD en artikel om Virtanens två anmälningar till PON mot dem själva och Expressen.

“Publiceringarna "har inneburit allvarlig skada för honom själv, hans minderåriga barn och hans närmaste familj." Hans namn har fått spridning på grund av detta, skriver han också, hans namn och bild förekommer "i snart sagt varenda artikel som rör den sk metoo-kampanjen eller sexuella övergrepp i allmänhet som en sorts genrebilder." (SvD, 02/11/2017).

SvD väljer denna gång andra frames som gagnar Virtanen och missgynnar dem själva. Virtanen framställs som ett offer. Journalisten har med Virtanens argument för anmälningarna till PON som bland annat är att artiklarna om honom har påverkat hans minderåriga barn och hans närmaste familj mycket negativt. Att hans “minderåriga barn” kommit till skada är något som kan väcka känslor för läsarna. Alla läsare med egna barn kan troligen relatera till hur samma situation hade påverkat deras barn.

Tre veckor senare publicerar SvD en artikel som bygger på en intervju med Cissi Wallin.

“Fredrik Virtanen har polisanmälts för våldtäkt och ska även ha blivit anmäld för sexuella övergrepp, men utredningarna har lagts ner. Han nekar till anklagelserna.

Cissi Wallin anser trots den stora uppmärksamheten att det finns en risk för att det sker en urvattning av metoo-uppropen.

– Vi måste skilja på idioti, bufflighet och folk som inte kan föra sig socialt från rena övergrepp och objektifiering, säger hon” (SvD, 25/11/2017).

Den offer-liknande framställningen av Virtanen är bortblåst. Journalisten framställer nedläggningen av utredningen som något som inte var rätt. Virtanen har anklagats för våldtäkt och sexuella övergrepp “men” utredningen lades ner. Sista meningen av artikeln är ett citat från Wallin som även definierar de frames journalistens har valt med artikeln: “Idioti, bufflighet och folk som inte kan föra sig socialt”. Detta uppfattas av läsaren som en hänvisning till Virtanens tidigare ursäkter om att han varit “tölpaktig”, ursäkter som måste skiljas från “rena övergrepp och objektivering”.

I början av december meddelar Aftonbladet med en artikel att Virtanen lämnar sin post på tidningen. Journalisten uppdaterar läsarna på vad Virtanen stått anklagad för:

“Det var i oktober i år som en kvinnlig medieprofil i sociala medier namngav Fredrik Virtanen. Hon anklagade honom för en våldtäkt som ska ha ägt rum 2006. Händelsen polisanmälades 2011. En förundersökning inleddes, men lades sedan ner då brott inte kunde styrkas.” (Aftonbladet, 9/12/2017).

Aftonbladet skriver “hon anklagade honom” och “lades ner då brott inte kunde styrkas”, två meningar som formuleras på sånt sätt att läsaren ska uppfatta anklagelserna som tvivelaktiga på grund av den bristande bevisningen. Dessa formuleringar skiljer sig från SvD:s (25/11/2017) liknande information i artikeln ovan. Aftonbladet formulerar orden på ett sätt som får Virtanen att låta mer oskyldig jämfört med SvD. SvD formulerar istället meningen på ett sätt som kan uppfattas som gynnande för Wallin. Aftonbladet har i två decennier varit Virtanens arbetsgivare, vilket kan vara en förklaring till att de formulerar sig på ett mer fördelaktigt sätt för Virtanen än vad övriga tidningar gjort.

6.3. Period 3: januari 2018 - slutet av 2020

Under period 3 går det att utläsa en förändring av porträtteringen av Virtanen. Denna period skiljer sig från publiceringarna under period 2 på flera sätt. Dels skrivs färre artiklar om Virtanen, med ett större glapp mellan sig och dels skiljer sig rollbeskrivningen av Virtanen från de två föregående perioderna. I denna tidsperiod framställs en mer ambivalent typ av person i

porträtteringen av Virtanen. Virtanen beskrivs inte med samma skurk-roll som innan och journalisterna tycks ha svårare att placera honom.

I början på juni år 2018 publicerar SvD en artikel med rubriken: "Det är välkommet att Virtanen får ge sin version". Rubriken kan tolkas som att tidningen nu har en mildare inställning till Virtanen. Artikeln diskuterar kritiken mot ett avsnitt av Uppdrag Granskning på Sveriges Television där fallet mellan Virtanen och Wallin tagits upp:

"Virtanen avstod från att bemöta anklagelserna när de kom – det går inte att ställa sig framför en buffelhjord, säger han – men i "Uppdrag granskning" ger han sin version. Också det är välkommet, för det visar hur svårt det är att slå fast vad som är sant och inte i den här historien. Och oavsett om anklagelserna mot honom stämmer eller inte, står det utom tvivel att det är fruktansvärt att uppleva hur så negativ rapportering om ens person sprids till flera miljoner människor genom många olika medier." (SvD, 03/06/2018).

I artikeln beskrivs inte längre en självklar skurk. Journalisten skriver "oavsett om anklagelserna mot honom stämmer eller inte". Att anklagelserna inte skulle stämma har inte nämnts alls i SvD under period 2. Journalisterna har istället framställt Virtanen som skyldig till anklagelserna genom dolda budskap. I denna artikel frammas han istället som ett offer. En person som fått utstå mycket trots att det är möjligt att anklagelserna inte varit sanna.

Virtanen beskrivs ur en ny vinkel jämfört med tidigare publiceringar. Tidigare har syftet varit att framställa honom som stjärnjournalisten som visade sig vara en våldtäktsman. I denna artikel formuleras meningarna på ett mildare sätt gentemot anklagelserna mot Virtanen: "Och oavsett om anklagelserna mot honom stämmer eller inte, står det utan tvivel att det är fruktansvärt att uppleva hur så negativ rapportering om ens person sprids". Orden som valts till artikeln får läsaren att känna medlidande för Virtanen. Han har fått utstå något "fruktansvärt". En backlash av metoo-rörelsen har inletts. Journalisten skriver vidare:

"Logiken på sociala medier är att saker hela tiden förenklas och spetsas till för att väcka största möjliga upprördhet – det är så man får största möjliga spridning." (SvD, 03/06/2018).

Journalisten tar upp medielogik och förklarar för läsaren hur det som publiceras inte alltid motsvarar verkligheten. Denna artikel går emot tidningens egna publikationer under period 2.

Porträtteringen av Virtanen har förändrats och istället har journalisten öppnat upp för möjligheten att han kan vara oskyldig och att mediadrevet mot honom inte hanterats på rätt sätt. Samma vinkel av metoo-höstens publiceringar diskuteras i ytterligare en artikel i SvD några veckor senare:

“– Om man ska göra en mer generell beskrivning, så handlar det här om tydliga utpekanden i form av namngivningar av enskilda personer och påståenden om mycket allvarliga saker som sexuella trakasserier och i vissa fall våldtäkt, parat med belägg som, så som de redovisats i tidningarna, är ganska så svaga, säger Pressombudsmannen Ola Sigvardsson om fällningarna.” (SvD, 25/06/2018).

Att bevisningen varit svag mot Virtanen och att tidningarna gjort fel är nu ett faktum. Virtanen framställs mer oskyldig än vad han någonsin gjort tidigare. Att presentera denna typ av information vid den här tidpunkten matchar ramverket av samhällets intresse. Detta är ingen ny information för pressen men det är nu SvD:s utgivare väljer att publicera det (Hvitfelt, 1985:22). En av Expressens journalister skriver tre månader senare:

“[...] måste alla män som inbegreps beläggas med något slags yrkesförbud? När slutar deras "straff"? Det gick förstås inte att behålla Fredrik Virtanen som feministisk krönikor på Aftonbladets ledarsida, men det var synd att han inte fortsatte höras på någon annan plats i detta stora mediehus. Även de som inte varit Guds bästa barn har väl något att berätta, ja, kanske särskilt de?” (Expressen, 20/09/2018).

Backlashen har tagit fart och även de journalisterna som skrivit mest om Virtanen under metoo-hösten, ömmar nu istället för honom. Artikeln förmildrar det faktum att Virtanen, enligt deras egna tidning några månader tidigare, är en man som anklagats för våldtäkt. Journalisten till artikeln menar att Virtanen gjort fel, men betyder det att han ska exkluderas från samhället? Det tolkas som att journalisten inte tycker det. Den skurk-roll han porträtterats med i period 2 är nu mycket mer mild. Journalisten skriver att han inte är “Guds bästa barn”. Formuleringen förminskar det faktum att han tidigare anklagats för att ha våldtagit kvinnor.

En månad senare skriver SvD en artikel där de hänvisar till en av Virtanens texter i Expressen några veckor tidigare:

“I texten refererar han svepande till ”hundratals ligg” och ”befängt mycket knark och sprit”. Han var bara en av många olyckliga själar runt Stureplan.

”Det var skit. Jag var olycklig. Alla var olyckliga.”

Utöver den påstådda våldtäkten, som han förnekar, inte en tillstymmelse till självrannsakan kring de sexuella trakasserier som han anklagas för.

Jag tänker: bara den som känns vid att han har felat kan be om nåd. Den som söker förlåtelse måste först precisera vad han ber om förlåtelse för.” (SvD, 29/10/2018).

Journalisten påminner läsarna om att Virtanen inte är oskyldig och fördömer hans försök att be om nåd till folket, trots att han aldrig bett om ursäkt då han aldrig erkänt sig skyldig. Den dåre-roll som Virtanen beskrivits med i period 1 har återigen tagits upp, “Han var bara en av många olyckliga själar runt Stureplan”. Samtidigt porträtteras han som den skurk som inte kan stå för det han har gjort.

Under påföljande månader publicerades nästan ingenting om Virtanen förutom några korta rader om hans nya bok som skulle släppas. Först i slutet av april år 2019 publicerade SvD en lång artikel där de träffat honom för en intervju. Rubriken är: ”Skillnad på att göra dig ledsen och våldta någon”. Med rubriken lämnas läsaren med uppfattningen av att Wallin blivit ledsen av Virtanen och därför beskyllt honom för våldtäkt. De frames som används i artikeln definieras av en mer positiv porträttering av Virtanen.

“Hade jag inte, trots mina protester till SVT, parats ihop med Fredrik Virtanen i Nobelstudion hösten 2016 är det mycket möjligt att jag varit en av alla dem som sympatiserat helt med utpekandet av honom i sociala medier under metoo-rörelsen. Jag mötte en annan Fredrik Virtanen. Förvånades över hur han lyfte in mig i samtalet och hänvisade till saker som jag sagt. Det var så olikt den person jag mindes, men också olikt andra män jag suttit bredvid i diverse officiella sammanhang. Å andra sidan, hur ska man väga det som sker i officiella sammanhang mot sådant som har skett i mer inofficiella situationer? Och hur vet man att någon har förändrat sig på riktigt?” (SvD, 30/04/2019).

Journalisten formulerar sig noggrant för att inte vara partisk. Ordvalet “trots mina protester” ger intrycket av att journalisten tidigare inte tyckt om Virtanen. Men på grund av att hon parats ihop med honom och sett hans riktiga sidor, har hon ändrat uppfattning om honom och därför inte

“sympatiserat” med “utpekandet” av honom. Journalisten förklarar sin relation till Virtanen, vilket ger läsaren en ny bild av honom. Våldigt få sådana artiklar har publicerats sedan metoo-hösten, eller innan den. I denna artikel beskrivs en person som ser och lyfter andra personer i sin närhet. Den skurk som Virtanen under flera månaders tid beskrivits som, och den dåre har innan porträtterats som, lyfts bort och ersätts med en mild version av en hjälte-roll.

Under denna tidsperiod byter artiklarna vinkel mellan varje publicering. Den backlash mot metoo som diskuterats i tidningarna är ett faktum samtidigt som läsaren inte får glömma att Virtanen är en skurk. DN skriver om Virtanens bok som nyligen publicerats. Detta är den första artikeln som går att hitta från DN om Virtanen sedan metoo-höstens start.

“Men det finns en förklaring till, som tydligt lyser igenom i ”Utan nåd”. Virtanens skildring av det drev som drabbar honom präglas inte bara av sorg och kränkhet, utan av den djupaste oförståelse. ”Det finns ingenting, i hela livet, jag gjort som nu inte nagelfars”, konstaterar han förvånat. ”Jag tycker inte man ska hänga ut personer på sociala medier i drev. Den som anklagas kan omöjligen försvara sig”.

Som läsare är det svårt att inte utbrista: Är du ny här? Har du själv inte sett hur vi i medierna arbetar när en maktbärande anklagas för oegentligheter? Har du själv aldrig varit en av dem som kastat de första, tyngsta och vassaste stenarna? Virtanen och jag har varit i branschen ungefär lika länge: Om jag skulle anklagas för något avskyvärt skulle jag förvisso drabbas av många obehagliga känslor, men bestörtningen över att hamna på löpsedlar blir knappast en av dem.” (DN, 07/05/2019).

Journalisten idiotförklarar Virtanen. Han porträtteras återigen som skurken som inte riktigt inser att han är skurken då han har svårt att be om förlåtelse för sina handlingar och istället sätter sig själv i en offerposition. “Är du ny här?” En sarkastisk mening som syftar till att Virtanen varit i branschen så pass länge att han borde förstått denna utgång.

DN publicerar ytterligare en artikel där medieetiken under metoo-hösten diskuteras.

“Skribenten Ola Wong kallade metoo en ”feministisk bugg i medierna” och det går knappt att läsa en recension av Fredrik Virtanens bok ”Utan nåd” utan att hitta beskrivningar som ”ångvåldsliknande drev” och ”haveri utan like vad gäller källkritik”. När programmet Medierna i Sveriges Radio ska diskutera bevakningen inleder man med att säga att ”vi nu kan slå fast att det var en rörelse som ledde fram till flera fall av pressetiskt haveri.” (DN, 11/09/2019).

Virtanen är inte huvudpersonen i texten men hans fall och porträtteringen av honom användes för att journalisten skulle få fram sin poäng. Journalisten skriver vad andra publicerat om Virtanen och hur recensionerna kring hans bok sett ut under den senaste tiden. Journalisten väljer citat där Virtanen porträtteras som ett offer för ett “pressetiskt haveri” snarare än med beskrivningar av en skurk, som tidigare använts för att porträttera honom. Journalisten skriver vidare:

“Men kan vi det? Ja, det förekom en del övertramp och dåliga publiceringar. Det har också blivit ett tiotal fällningar i Pressens Opinionsnämnd. [...]

Det som lätt glöms bort i den här backlash-debatten är att det också gjordes banbrytande, skickligt genomförd journalistik om metoo” (DN, 11/09/2019).

Journalisten håller med om att medieetiken ibland skuggades av klandervärd uthängning. Men narrativet i artikeln är att tack vare den blev metoo-rörelsen så pass banbrytande som det faktiskt blev. Återigen beskrivs utgången av Virtanen-fallet som nödvändig och inte överraskande. Budskapet till läsarna är att man inte får glömma att Virtanen inte är offret i det här sammanhanget, utan snarare de kvinnor som blivit utsatta. Några veckor senare publicerar Expressen en artikel:

“Virtanen vs Wallin. Två kända medieprofiler vars historier är obönhörligt sammanflätande, efter att ha hamnat i centrum i metoo-stormen 2017. Nu ska rättegången, som inleds på torsdagen, avgöra om Cissi Wallins outning av Fredrik Virtanen som påstådd våldtäktsman var juridiskt legitim. Jag tror att det blir en historisk rättegång.” (Expressen, 21/11/2019).

Narrativet i texten är att Wallin och Virtanen nu ställs emot varandra, båda lika skyldiga och oskyldiga i en rättegång som enligt artikeln kommer bli historisk för yttrandefriheten i Sverige. Expressen dramatiserar nyheten genom sina formuleringar “Virtanen vs Wallin” och “en historisk rättegång”. Med polarisering och intensifiering får journalisten nyheten att framställas stor med ord som “historisk” samtidigt som den betonar fiendskapet mellan Virtanen och Wallin. Dessa tekniker använder journalisten för att väcka intresse och känslor bland läsarna (Statens Medieråd, 2015). Samma dag publicerar SvD en artikel om förhandlingarna mot Wallin:

“Fredrik Virtanens målsägarbiträde, advokat Monique Wadsted, berättade ingående hur hennes klients liv har påverkats efter utpekandet. Han har förlorat vänner och bekanta, även hans familj har påverkats.

– Han har utsatts för en lång rad mordhot och andra typer av smädelser, sade Wadsted i sin sakframställan.

Virtanen berättade även själv hur hans liv har påverkats, bland annat att han sällan lämnar hemmet eller rör sig i sammanhang där han inte är bekväm.

– Jag har utvecklat torgskräck och viss paranoia. Det var längesedan någon spottade efter mig, men jag skannar alltid av gatan och världen.” (Aftonbladet, 21/11/2019).

Denna artikel är ytterligare ett exempel på hur artiklarna i period 3 skrivs ur en annan vinkel än vad de gjorde period 2. Virtanen framställs fortfarande i många artiklar som skurken men rollbeskrivningen har förändrats. Formuleringar som uppfattas som mer beklagande för Virtanen har valts ut.

Som läsare uppfattas således en förändring av normerna i samhället kring metoo och en förändring av medielogiken därefter. Det nya narrativet för artiklarna vid den här tidpunkten är den pågående backlashen mot metoo och namnpubliceringarna som skedde under hösten år 2017. Därför kan en sådan vinkel som i artikeln ovan locka fler läsare. Stor del av artikeln innehåller information om hur Virtanen påverkats negativt av anklagelserna. Wallin får däremot inte lika stort utrymme. Meningar som är formulerade för att gynna henne är få:

“Enligt Wallin blev hon 2006 våldtagen och drogad av honom, en händelse som tidigare utretts av polis men lagts ned. Virtanen har genomgående förnekat anklagelserna och anmälde Wallin för förtal efter inlägget.” (Aftonbladet, 21/11/2019).

Det är återigen Aftonbladet som skriver “en händelse som tidigare utretts av polis och lagts ner”, som framställer anklagelserna som tvivelaktiga. Något som de andra tidningarna inte prioriterat att skriva, eller formulerat meningarna som. När domen kommer skriver en av Aftonbladets ledarskribenter Jan Guillou i en artikel:

“Äntligen ställdes näaktivisten Cissi Wallin inför rätta. Hon åtalades för grovt förtal av förre medarbetaren i Aftonbladet Fredrik Virtanen.” (Aftonbladet, 24/11/2019).

Guillou skriver många saker i denna artikel men valet av ordet “äntligen” i den första meningen av det inledande stycket gör att det blir tydligt vilka frames som används i artikeln. Virtanens porträtteras mer som än offer än en skurk, likt i flera av de andra artiklarna under denna period.

Expressen skriver två veckor senare en artikel ur en annan vinkel som istället menar att Virtanen borde ha kunnat tåla publiceringarna kring honom:

“Han var när Cissi Wallin anklagade honom för att ha drogat och våldtagit henne en profilerad reporter och tongivande opinionsbildare. Han bör därför tåla att hans åsikter ställs mot hans påstådda handlingar när de har koppling till hans roll och framträdanden på den offentliga arenan.” (Expressen, 09/12/2019).

Om Virtanen borde ha tålt den uthängning av honom under metoo-hösten eller inte, har blivit en debatterad fråga i period 3. Tidningarna och dess journalister visar gång på gång att de är oense om vad som är rätt och fel i frågan. Efter att Wallin blivit dömd för grovt förtal skriver SvD att domen var väntad och bra. Att det inte betyder att kvinnor i framtiden inte ska kunna uttrycka sig om vad de varit med om:

“– Här drar man en skiljelinje mellan yttrandefriheten och skyddandet av privatlivet och integriteten. Man gör det genom att säga att man har rätt till sin egen berättelse, men inte till att sprida den till en större krets av personer, säger Ängla Eklund.” (SvD, 09/12/2019).

Som tidigare nämnt med många av artiklarna i period 3, skriver SvD en artikel som går emot vad de själva publicerat några månader tidigare i period 2. De prioriterar ett citat från juristen Ängla Eklund som menar att Wallin har rätt till att berätta för sin närmaste krets vad hon blivit utsatt för, men att det inte är rätt att sprida det “till en större krets”. Wallin blir skurken i denna artikel. Däremot skriver journalisten av artikeln inte att Virtanen är oskyldig, bara att Wallin agerade på ett felaktigt sätt när hon publicerade namn på Virtanen i samband med att hon gick ut i media med att hon blivit utsatt för våldtäkt.

Expressen var först med att publicera Virtanens namn i samband med metoo, och är även tidningen som skriver en av de sista artiklarna år 2020 om honom:

“– Vi har ett rättssystem och måste tro på det. Jag kan tycka synd om Fredrik Virtanen [...], de har blivit dömda av bödeln. Om man blir dömd så ja, upp med bilden, annars tycker jag man ska skyddas in i det sista.” (Expressen, 20/09/2020).

Utdraget är från en intervju med politikern Emilie Pilthammar. Skillnaden mellan denna artikel och Expressens första artikeln med Virtanen (25/10/2017) är slående. Här publicerar Expressen en åsikt som fullständigt går emot hur de själva hanterade Virtanens uthängning. Denna vinkel av Virtanen-fallet samt de andra uthängningarna under metoo-hösten, har gått att se är mycket vanlig i artiklarna under period 3 och visar på en markant förändring i porträtteringen av Virtanen.

7. Diskussion och slutsats

Denna studie hade som ambition att besvara hur medielogiken förändrades i fyra av våra största tidningar i Sverige under åren innan, under och efter metoo-hösten år 2017. Detta skulle jag göra genom att studera utvecklingen av Virtanen-fallet i pressen. Min analys visar att porträtteringen av Virtanen skiljer sig markant mellan perioderna, trots att bevisningen mot honom inte sett annorlunda ut och Wallins anklagelser varit oförändrade. Skillnaderna syns i både vilka sociala roller han tilldelas och vilken information tidningarna valt att publicera, det vill säga hur han har framats.

I period 1 skildras Virtanen med rollbeskrivningar som klumpig, inkompetent och illojal som alla passar in på Klapps dåre-roll. Han porträtteras på ett negativt sätt och ofta med en sarkastisk ton. Denna rollbeskrivning förändras däremot i period 2 då det framställs som att han varit en beundransvärd, pålitlig och respekterad journalist. Det är beskrivningar som matchar många av Klapps epitet för en hjälte, dels “vinnaren” men även “en begåvad person med stor publik”. Att Virtanen beskrivs som mer känd och mer älskad än vad han tidigare har gjort, kan förklaras av att journalisten vill bygga en berättelse av en hjälte som visade sig vara en skurk. Det kan vara för att ge innehållet en större nyhetsvärde och matcha läsarnas intresse. Allt för att sälja fler lösnummer än vad som annars skulle ha skett.

Efter att Virtanen porträtterats som hjälte i inledningen av period 2 förändras denna porträttering snabbt till något som passar in på flera epitet av Klapps skurk-roll. Virtanen

beskrivs som maktmissbrukare och våldtäktsman. Virtanens kändisskap framställs i artiklarna vara förhöjt och anses ha lett till att kvinnor och andra medarbetare inte vågat ingripa, något som framställdes på samma sätt i Savile-målet.

Porträtteringen förändrades sedan ytterligare en gång. Utifrån artiklarna i delar av period 3 går det att utläsa att Virtanen inte porträtterades med samma skurk-roll som han gjorde i period 2 och han tillskrevs inte heller samma dåre-roll som i period 1. Porträtteringen i slutet av period 3 är osammanhängande och journalisterna har svårt att bestämma sig för vilken roll Virtanen passar in i. De byter istället mellan de tre rollerna under tidsperiodens gång.

Under period 3 går det därmed att märka av en backlash mot metoo. Det är tänkbart att det beror på en förändring i samhällsdiskussionen och därmed även läsarnas intresse. Knappt ett år efter de värsta publiceringarna om Virtanen erkänner SvD i en artikel att publiceringarna kring honom inte varit rättvisa. De nämner själva att många medier vinklat historien så att de ska locka fler läsare, det vill säga framåt honom på ett sätt där han framställts som mer skyldig än vad som kunnat bevisas. Under den här perioden förändras porträtteringen av Virtanen i samtliga fyra tidningar och den starka skurk-rollen bleknar. Aftonbladet, Expressen och DN skriver liknande artiklar som SvD där de medger att de har skrivit på ett sätt som går emot vissa medieetiska principer. Plötsligt är det synd om Virtanen. Den gråzon för medieetiken som bildades i början av period 2 har i slutet av period 3 fått tydligare gränser. Flera av tidningarna har tagit tillbaka några av sina publiceringar om Virtanen eftersom de fälldes av Pressens Opinionsnämnd och DN har tagit bort samtliga artiklar om honom från period 2. Det går således att genom fallstudien utläsa en ökad medvetenhet kring medielogik och vikten av medieetik i tidningarnas publiceringar i period 3 jämfört med perioderna innan. Detta gör att jag inte tror att tidningarna kommer publicera namn på personer anklagade för brott innan fällande dom i samma utsträckning som under metoo-hösten år 2017.

Jag har också velat undersöka om det är någon skillnad mellan hur dagstidningarna respektive kvällstidningarna porträtterar Virtanen. Kvällstidningen Expressen var först med att publicera Virtanens namn. Resultatet överensstämmer med slutsatserna i Pollacks studie (2020) där Expressen generellt hade flest namnpublikeringar på brottslingar. En annan slutsats i Pollacks studie var att kvällspressen använder en mer riklig journalistik kring brott och dess detaljer jämfört med dagspressen. I denna studie går det däremot att utläsa att SvD har framställt Virtanen på ett mycket mer negativt sätt än vad Aftonbladet gjort under större delen av period 2.

Jag grundar min uppfattning bland annat på att Aftonbladet ofta var tydliga med att nämna att den förundersökning som väcktes av Wallins anmälan år 2011, lagts ner. Denna information har inte framställts lika tydligt till Virtanens fördel i de andra tidningarnas artiklar som studerats. Exempelvis framställer Expressen (08/10/2017) nedläggningen av förundersökningen som felaktig men nödvändig på grund av bristande bevisning. Jag grundar även min uppfattning på en artikel i Aftonbladet (24/11/2019) med rubriken “Äntligen ställdes näaktivisten Cissi Wallin inför rätta”. Wallin porträtteras som skurk och Virtanen som den som stått offer för hennes handlingar. Detta visar ytterligare att Aftonbladet publicerat artiklar framade på ett sätt som gynnar Virtanen.

Min slutsats blir att det är stora skillnader mellan Aftonbladets rapportering om Virtanen och de tre andra tidningarna gällande rollbeskrivningen och porträttering. Till skillnad från Expressen, SvD och DN har Aftonbladet haft mycket att förlora på att svartmåla Virtanen då han varit en av deras egna medarbetare. Genom att jämföra innehållet har jag kunnat konstatera att tidningarna porträtterat Virtanen med de sociala roller som gynnat dem själva bäst utifrån faktorer som bland annat spridning och gott anseende snarare än vad som varit medieetiskt korrekt.

8. Referenser

8.1. Litteratur

Chong, Dennis & Druckman N, James. 2007. A Theory of Framing and Opinion Formation in Competitive Elite Environments. *Journal of Communication*, [s. l.], v. 57, n. 1, p. 99–118, 2007.

Doi: 10.1111/j.1460-2466.2006.00331.x. Disponíbel em:
<https://search-ebscohost-com.ludwig.lub.lu.se/login.aspx?direct=true&db=bth&AN=24074973&site=eds-live&scope=site>.

Denscombe, Martyn. 2018. *Forskningshandboken: För småskaliga forskningsprojekt inom samhällsvetenskaperna*. 4. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Entman M, Robert. (1993). Framing: Toward Clarification of a Fractured Paradigm. *Journal of Communication*, Volume 43, Issue 4, December 1993, Pages 51–58, <https://doi.org/10.1111/j.1460-2466.1993.tb01304.x>

Esaiasson, Peter; Gilljam, Mikael; Oscarsson, Henrik; Towns, Ann; Wängnerud, Lena. 2017. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 5 uppl. Stockholm: Wolters Kluwer.

Fileborn, Bianca & Loney-Howes, Rachel. (2019). *#MeToo and the Politics of Social Change*. ISBN 978-3-030-15212-3. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1007/978-3-030-15213-0>

Gamson, W. A., & Modigliani, A. (1987). The changing culture of affirmative action. In R. D. Braungart (Ed.), *Research in political sociology* (Vol. 3, pp. 137–177). Greenwich, CT: JAI.

Gamson, W. A., & Modigliani, A. (1989). Media discourse and public opinion on nuclear power: A constructionist approach. *American Journal of Sociology*, 95(1), 1–37.

Hartman, Jan. 2004. *Vetenskapligt tänkande: från kunskapsteori till metodteori*. 2., uppl. Lund: Studentlitteratur

Hvitfelt, Håkan. 1985. *På första sidan: En studie i nyhetsvärdering*. Stockholm: Beredskapsnämnden för psykologiskt försvar.

Jewkes, Yvonne. (2015). *Media and crime*. London. Sage publications. 3. uppl.

Klapp, E. Orrin. (2014). *Heroes, Villains and Fools: The Changing American Character*. New Brunswick, New Jersey: Transaction Publishers.

Ljuslinder, Karin. (2012). Medielogik och medieetik flyttar online. I S. Lindgren (Red.), *Nya medier och kommunikation: makt och meningsskapande i den digitala tidsåldern* (s. 41-54). Malmö: Gleerups utbildning.

Patterson, M & Monroe, R. K. (1998). Narrative in Political Science. In Annual Review of Political Science. Vol. 1:315-331 (Volume publication date June 1998)
<https://doi.org/10.1146/annurev.polisci.1.1.315>

Pollack, Ester. 2001. *En studie... i medier och brott*. Stockholms Universitet, Stockholm: Institutionen för journalistik, medier och kommunikation.

Pollack, Ester (2020). Brottslighet och namnpublicering. I B. Börjesson, M. Danielson, et.al. (red). Uthängd! Inte bara #metoo (s. 115-123). Stockholm: Institutet för mediestudier.
https://mediestudier.se/wp-content/uploads/2020/05/mediestudier_uthängd_sammanslagen.pdf

Rosenvinge, Therese (2020). Mediers beslutscirkus under metoo drabbade enskilda och blev obegriplig för publiken. I B. Börjesson, M. Danielson, et.al. (red). Uthängd! Inte bara #metoo (s. 17-27). Stockholm: Institutet för mediestudier.
https://mediestudier.se/wp-content/uploads/2020/05/mediestudier_uthängd_sammanslagen.pdf

Strömbäck, Jesper. 2012. Journalistiken och politiken. I Nord, Lars och Strömbäck, Jesper (red.). *Medierna och demokratin*. (s. 271). 2. uppl. Lund: Studentlitteratur.

Truedson, Lars (2020). Uthängd! – om medieetik bortom #metoo. I B. Börjesson, M. Danielson, et.al. (red). Uthängd! Inte bara #metoo (s. 7-16). Stockholm: Institutet för mediestudier.

https://mediestudier.se/wp-content/uploads/2020/05/mediestudier_uthängd_sammanslagen.pdf

Teorell, Jan & Torsten Svensson 2007. *Att fråga och att svara: Samhällsvetenskaplig metod*. uppl. 1:4. Stockholm: Liber AB.

Von Krogh, Thorbjörn (2020). Metoo och hanteringen av mediernas ansvar: Norge har det verktyg Sverige saknar. I B. Börjesson, M. Danielson, et.al. (red). Uthängd! Inte bara #metoo. (s. 32-67). Stockholm: Institutet för mediestudier.
https://mediestudier.se/wp-content/uploads/2020/05/mediestudier_uthängd_sammanslagen.pdf

8.2. Elektroniska källor

Dagens Nyheter, 4 september 2008, “Kort om Fredrik Virtanen”, Text 00.
<https://www.dn.se/arkiv/pa-stan/kort-om-fredrik-virtanen-2/> [Hämtad: 11/11/2020].

Statens Medieråd, 2015, *Vad blir en nyhet?*
<https://statensmedierad.se/larommedier/kallkritikvemvadvarfor/vadblirenyhet.423.html#ankare-koppling-till-laroplanen> [Hämtad: 11/11/2020].

Svensk Television, 30 maj 2018. “#metoo och Fredrik Virtanen”. Frida Johanson.
<https://www.svt.se/nyheter/granskning/ug/metoo-och-fredrik-virtanen> [Hämtad: 11/11/2020].

Svensk Television, 9 december 2019, “Wallin och Virtanen - detta har hänt”, Arash Mokhtari och Lydia Farran-Lee. <https://www.svt.se/nyheter/inrikes/wallin-vs-virtanen-detta-har-hant> [Hämtad: 11/11/2020].

The New York Times, 5 oktober 2017 “Harvey Weinstein Paid Off Sexual Harassment Accusers for Decades”, Jodi Kantor & Megan Twohey.
<https://www.nytimes.com/2017/10/05/us/harvey-weinstein-harassment-allegations.html>
[Hämtad: 11/11/2020].

8.3. Källmaterial

Dagens Nyheter, 19 juni 2005, "*Hanna Flodrs Hultfredsblogg*", Hanna Flodr.

<https://www.dn.se/kultur-noje/hanna-flodrs-hultfredsblogg/> [Hämtad: 23/11/2020].

Dagens Nyheter, 15 januari 2006, "*Mer pretto! Fredrik Virtanen blir bättre dag för dag.*", Johan Croneman.

<https://www.dn.se/arkiv/kultur/mer-pretto-fredrik-virtanen-blir-battre-dag-for-dag/> [Hämtad: 23/11/2020].

Svenska Dagbladet, 3 april 2008, "*Stureplans mäktigaste - hela listan*", E24.

<https://www.svd.se/stureplans-maktigaste-hela-listan> [Hämtad: 23/11/2020].

Svenska Dagbladet, 11 januari 2012, "*Kikki Danielsson gör radio med Fredrik Virtanen*", Harry Amster.

<https://www.svd.se/kikki-danielsson-gor-radio-med-fredrik-virtanen> [Hämtad: 23/11/2020].

Expressen, 18 oktober 2017, "*Fler kvinnor pekar ut aftonbladetprofilen*", Mattis Wikström, Kim Malmgren

<https://www.expressen.se/nyheter/fler-kvinnor-pekare-ut-aftonbladetprofilen/> [Hämtad: 23/11/2020].

Svenska Dagbladet, 25 oktober 2017, a, "*12 kvinnor anklagar Aftonbladetprofil för sextrakasserier och övergrepp*", Frida Sundkvist & Jenny Nordberg.

<https://www.svd.se/12-kvinnor-anklagat-aftonbladetprofil-for-sextrakasserier-och-overgrepp> [Hämtad: 23/11/2020].

Svenska Dagbladet, 25 oktober 2017, b, "*Fredric Karén: Därför publicerar SvD Fredrik Virtanens namn*", Fredric Karén.

<https://www.svd.se/darfor-publicerar-svd-fredrik-virtanens-namn> [Hämtad: 23/11/2020].

Samma dag väljer Virtanen själv att gå ut i pressen i Aftonbladet.

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/GvO8m/virtanen-jag-har-betett-mig-tolpigt-och-skitstovligt>

Expressen, 25 oktober 2017, “Fälld artikel: Virtanen anklagas för sexövergrepp”, Arne Lapidus.

<https://www.expressen.se/nyheter/fredrik-virtanen-anklagas-for-sexovergrepp/> [Hämtad: 23/11/2020].

Aftonbladet, 25 oktober 2017, “Därför publicerar vi namn och bild på Fredrik Virtanen”, Lena Melin.

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/kolumnister/a/elOol/darfor-publicerar-vi-namn-och-bild-pa-fredrik-virtanen> [Hämtad: 23/11/2020].

Expressen, 28 oktober 2017, “Betett mig jävligt risigt”, Kassem Hamadé.

<https://www.expressen.se/nyheter/virtanen-betett-mig-javligt-risigt/> [Hämtad: 23/11/2020].

Expressen, 31 oktober 2017, “Tror inte att han själv förstår vad han gjorde”, Nina Svanberg.

<https://www.expressen.se/nyheter/tror-inte-att-han-sjalv-forstar-vad-han-gjorde/> [Hämtad: 23/11/2020].

Svenska Dagbladet, 2 november 2017, “Fredrik Virtanen PO-anmäler SvD och Expressen”, Johanna Cederblad.

<https://www.svd.se/fredrik-virtanen-po-anmaler-svd-och-expressen> [Hämtad 23/11/2020].

Svenska Dagbladet, 25 november 2017, “Cissi Wallin vill inte ha någon hjältegloria”, TT

<https://www.svd.se/cissi-wallin-vill-inte-ha-nagon-hjaltegloria> [Hämtad 23/11/2020].

Aftonbladet, 9 december 2017, “Fredrik Virtanen lämnar Aftonbladet”, Aftonbladet.

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/qnL4jO/fredrik-virtanen-lamnar-aftonbladet> [Hämtad 23/11/2020].

Svenska Dagbladet, 3 juni 2018, “Det är välkommet att Virtanen får ge sin version”, Lisa Irenius.

<https://www.svd.se/det-ar-valkommet-att-virtanen-far-ge-sin-version> [Hämtad 23/11/2020].

Svenska Dagbladet, 25 juni 2018, *Tidningar fälls för metoopubliceringar*”, TT.
<https://www.svd.se/tidningar-falls-for-metoopubliceringar> [Hämtad 23/11/2020].

Expressen, 20 september 2018, *“Metoo männen borde inte tystas”*, Karin Olsson.
<https://www.expressen.se/kultur/karin-olsson/metoo-mannen-borde-inte-tystas/> [Hämtad 13/01/2021].

Svenska Dagbladet, 29 oktober 2018, *“Vill Virtanen få nåd behöver han erkänna skuld”*, Malin Ekman.
<https://www.svd.se/vill-virtanen-fa-nad-behoover-han-erkanna-skuld> [Hämtad 23/11/2020].

Svenska Dagbladet, 30 april 2019, *“Att jag gjorde dig ledsen är en jävla skillnad mot att våldta någon”*, Erika Hallgren.
<https://www.svd.se/virtanen-att-jag-gjorde-dig-ledsen-ar-en-javla-skillnad-mot-att-valdta-nagon> [Hämtad 23/11/2020].

Dagens Nyheter, 7 maj 2019, *“Erik Helmerson: Virtanens bok får en att förtvivla över samtidens tomhet”*, Erik Helmerson.
<https://www.dn.se/ledare/erik-helmerson-virtanens-bok-far-en-att-fortvivla-over-samtidens-tomhet/> [Hämtad 23/11/2020].

Dagens Nyheter, 11 september 2019, *“Bokrecension: Utan den grävande journalistiken hade metoo aldrig hänt”*. Martin Jönsson.
<https://www.dn.se/kultur-noje/bokrecensioner/bokrecension-utan-den-gravande-journalistiken-hade-metoo-aldrig-hant/> [Hämtad 23/11/2020].

Expressen, 21 november 2019, *“Virtanen vs Wallin blir historisk rättegång”*, Karin Olsson.
<https://www.expressen.se/kultur/virtanen-vs-wallin-blir-en-historisk-rattegang/> [Hämtad 23/11/2020].

Aftonbladet, 21 november 2019, "*Virtanen: utvecklat torgskräck*", TT.

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/kJPW1B/virtanen-utvecklat-torgskrack-och-paranoia>

[Hämtad 23/11/2020].

Aftonbladet, 24 november 2019, "*Är det värt fängelse för att sätta dit någon som kommit lindrigt undan*", Jan Guillou.

<https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/g716P5/ar-det-vart-fangelse-for-att-satta-dit-nagon-som-kommit-lindrigt-undan> [Hämtad 23/11/2020].

Expressen, 9 december 2019, "*Därför borde Cissi Wallin ha friats*", Nils Funcke.

<https://www.expressen.se/kultur/ide/darfor-borde-cissi-wallin-ha-friats-i-dag/> [Hämtad 23/11/2020].

Svenska Dagbladet, 9 december 2019, "*Jurist: Domen innebär inte munkavle för kvinnor*", Per

Kudo. <https://www.svd.se/jurist-domen-innebar-inte-munkavle-for-kvinnor> [Hämtad 23/11/2020].

Expressen, 20 september 2020, "*Louise Erixon ringde – efter några veckor*", Elisabeth

Lindbäck. <https://www.expressen.se/kvallsporten/louise-erixon-ringde-efter-nagra-veckor/>